

Druga stranka u žalbenom postupku: NE

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 5. stavak 3. i članak 7. Uredbe (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 ⁽¹⁾ tumačiti na način da se stvarni zračni prijevoznik koji ističe postojanje izvanrednih okolnosti kao uzrok dužeg kašnjenja može pozivati na razlog za izuzeće iz članka 5. stavka 3. Uredbe br. 261/2004 samo ako može tvrditi i dokazati da se kašnjenje pojedinačnog putnika ne bi moglo izbjeći ni izmjenom rezervacije na zamjenski let?
2. Mora li izmjena rezervacije koja se zahtijeva prema prvom pitanju ispuniti preciznije vremenske i kvalitativne kriterije, osobito one iz članka 5. stavka 1. točke (c) podtočke iii. Uredbe br. 261/2004 ili one iz članka 8. stavka 1. točaka (b) i (c) te uredbe?

⁽¹⁾ SL 2004., L 46, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. prosinca 2018. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf (Njemačka) – Informatikgesellschaft für Software-Entwicklung (ISE) mbH protiv Stadt Köln

(Predmet C-796/18)

(2019/C 93/40)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Predlagatelj: Informatikgesellschaft für Software-Entwicklung (ISE) mbH

Protivnik predlagatelja: Stadt Köln

Druga stranka u postupku: Land Berlin

Prethodna pitanja

1. Je li pisano dogovoreni prijenos softvera nositelja javne vlasti na drugog nositelja javne vlasti koji je povezan sa sporazumom o suradnji „ugovor o javnoj nabavi” u smislu članka 2. stavka 1. točke 5. Direktive 2014/24/EU ⁽¹⁾ odnosno – u svakom slučaju prije svega, podložno članku 12. stavku 4. točkama (a) do (c) – ugovor u smislu članka 12. stavka 4. Direktive koji je obuhvaćen područjem primjene Direktive, ako preuzimatelj softvera doduše ne mora platiti cijenu ni naknadu troškova, ali sporazum o suradnji koji je povezan s prijenosom softvera predviđa da svaki partner – te stoga i preuzimatelj softvera – drugom partneru besplatno na raspolaganje stavlja mogući (ali ne obvezni) budući vlastiti daljnji razvoj softvera?

Samo u slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje:

2. Trebaju li u skladu s člankom 12. stavkom 4. točkom (a) Direktive 2014/24/EU predmet suradnje uključenih javnih naručitelja biti same javne usluge koje se pružaju građanima, koje se moraju obavljati zajednički, ili je dovoljno ako se suradnja odnosi na aktivnosti koje na neki način služe obavljanju javnih usluga koje se u jednakoj mjeri, ali ne i nužno obavljaju zajednički?

3. Primjenjuje li se u okviru članka 12. stavka 4. Direktive 2014/24/EU nepisana takozvana zabrana stavljanja u povoljniji položaj i, ako da, s kojim sadržajem?

(¹) Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL 2014., L 94, str. 65.)

Žalba koju je 21. prosinca 2018. podnio Deza, a.s. protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 24. listopada 2018. u predmetu T-400/17, Deza protiv Komisije

(Predmet C-813/18 P)

(2019/C 93/41)

Jezik postupka: češki

Stranke

Žalitelj: Deza, a.s. (zastupnik: P. Dejl, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Republika Finska, Kraljevina Švedska, Europska agencija za kemikalije

Zahtjevi

- ukinuti presudu Općeg suda od 24. listopada 2018. u predmetu T-400/17;
- djelomično poništiti Uredbu Komisije (EU) br. 2017/776 (¹) od 4. svibnja 2017. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008., u dijelu u kojem se odnosi na razvrstavanje i označivanje tvari antrakinin;
- naložiti Komisiji snošenje troškova koje je žalitelj imao u ovom žalbenom postupku pred Sudom i prethodno u postupku pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti svoje žalbe žalitelj iznosi četiri žalbena razloga.

1. Opći sud pogrešno je protumačio i primijenio Uredbu br. 1272/2008 (²), posebno sljedeća osnovna načela: (i.) evaluirana i razvrstana tvar mora biti stavljena na tržište EU-a; (ii.) uzročna veza između tvari i kancerogenih učinaka na pokusnim životinjama mora se dokazati dovoljnim dokazima; (iii.) treba pribaviti dovoljno dokaza iz pouzdanih i prihvatljivih znanstvenih studija; i (iv.) pri razvrstavanju tvari mora se uzeti u obzir novo znanstveno i tehničko znanje te znanstveni i tehnički napredak.
2. Opći sud preispitao je razvrstavanje antrakinona, tj. drugim riječima dio Uredbe Komisije, na način koji je u suprotnosti sa zahtjevima za sudsko preispitivanje odluka institucija i tijela EU-a, te je iskrivio činjenice i dokaze.
3. Opći je sud pogrešno protumačio i primijenio načelo pravne sigurnosti.